

عنوان مقاله:

سنگ نگاری و زمین شیمی عنصری دولومیت های سازند سبزار (دونین میانی) در شرق نیشابور

محل انتشار:

مجله بلورشناسی و کانی شناسی ایران، دوره 27، شماره 2 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 1

نویسندگان:

ابوالفضل جمشیدی پور - دانشگاه فردوسی مشهد

محمد خانه باد - دانشگاه فردوسی مشهد

سید رضا موسوی حرمی - دانشگاه فردوسی مشهد

اسداله محبوبی - دانشگاه فردوسی مشهد

خلاصه مقاله:

سازند سبزار به سن دونین میانی در برش خرو در ۳۰ کیلومتری شرق نیشابور از سنگ دولومیت با میان لایه های ماسه سنگی پایینی، سیل بازالتی میانی و سنگ دولومیت تا سنگ دولومیت های آهکی بالایی با ضخامت ۳۳۴ متر تشکیل شده است. بر اساس اندازه بلور، در این سازند ۳ نوع دولومیت مختلف (D1, D2, Vd) شناسایی شد و بر اساس رده بندی بافتی، دولومیت های این سازند بیشتر از نوع غیر مسطح-a (موزایک نامنظم)، ((Nonplanar-a (Xenotopic mosaic)) تشکیل شده اند که پس از آن نوع مسطح-S (موزایک نیمه منظم)، ((Planar-s (Hypidiotopic mosaic)) و نوع مسطح-e (موزایک منظم)، ((Planar-e (Idiotopic mosaic)) فراوان ترین بافت های بلوری دولومیت ها هستند. دولومیت های سازند سبزار از نظر غلظت عناصر اصلی به طور میانگین دارای ۳۶/۲۱ درصد کلسیم و ۹/۱۰ درصد منیزیم هستند. غلظت بالای آهن (میانگین ۴۳/۱۸۳۵۸ ppm) و منگنز (میانگین ۶۲/۱۸۲۴ ppm) بیانگر شرایط احیایی طی تدفین عمیق بوده است. غلظت عنصر سدیم (میانگین ۶۷/۱۱۰۸ ppm) بیانگر ورود جریانات شورابه فوق اشباع به محیط است. میانگین غلظت استرانسیوم ۴۱/۴۵۵ ppm است. خاستگاه یون منیزیم، آب های دریایی غنی از منیزیم به همراه آب های دریایی محبوس و مهاجرت سیال های گرمایی است. بر اساس شواهد سنگ نگاری و زمین شیمیایی، دولومیت های نوع D1 در یک محیط جزر و مدی، دولومیت های نوع D2 در اثر فعالیت نوریختی افزایشی دولومیت های نوع D1 و دولومیت های نوع Vd طی فرایند میانزایی تشکیل شده اند.

کلمات کلیدی:

dolomite, Sibzar Formation, Neyshabur, element geochemistry, دولومیت، سازند سبزار، شرق نیشابور؛ بررسی زمین شیمیایی عنصری.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1714653>

